

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۸ دسمبر ۲۰۲۱

در باره زندگی رفیق شهید،

محمد رضا یثربی

چریک فدائی خلق، رفیق محمدرضا یثربی، یکی از رهبران سازمان چریکهای فدائی خلق ایران و یکی از رهبران صدیق آرمانهای طبقه کارگر و رفیقی بود که با همه وجودش برای رسیدن به سوسیالیسم و رهائی کارگران از ستم ها و اجحافات سرمایه داران می جنگید.

چریک فدائی خلق، رفیق محمدرضا یثربی، یکی از رهبران سازمان چریکهای فدائی خلق ایران و یکی از رهبران صدیق آرمانهای طبقه کارگر و رفیقی بود که با همه وجودش برای رسیدن به سوسیالیسم و رهائی کارگران از ستم ها و اجحافات سرمایه داران می جنگید.

گذشتن برنامه‌های چند روزه کوهنوردی، خود را برای مبارزات آینده پرورش می‌دادند. محفل این رفقاء یکی از فعال‌ترین محافلی بود که اعتراض به گران شدن بلیط اتوبوس را در سال ۴۸ سازمان دادند. بر اساس فعالیت‌های چنین گروه‌ها و محافلی بود که روز شنبه دوم اسفند [حوت] سال ۴۸ تظاهرات پر شکوهی در مقابل دانشگاه تهران علیه گرانی بلیط اتوبوس شکل گرفت و رژیم شاه را مجبور نمود نسبت به افزایش قیمت بلیط عقب نشینی کند. تظاهراتی که رفیق محمدرضا در آن نقش فعالی داشت.

در بستر همین فعالیت‌ها بود که در مهر [میزان] سال ۱۳۴۹ وقتی که ساواک شاه از مخفی شدن رفیقی در خانه رفیق کیومرث سنجرى مطلع شد و جهت دستگیری وی به خانه وی یورش برد رفیق رضا هم به طور اتفاقی در آن خانه بود

و دستگیر شد. رفیق در بازجویی رابطه خود را با رفیق کیومرث غیر سیاسی و در حد همکلاسی در دانشگاه تعریف کرده و روی این موضوع پایداری نمود و چون ساواک هیچ مدرکی علیه وی نداشت بعد از مدت کوتاهی وی را آزاد نمود.

در آن زمان اما جامعه آستان رویدادهای نوینی بود به همین دلیل هم چند ماه بعد با حمله چریک‌های فدائی خلق به پاسگاه سیاهکل در لاهیجان فضای جامعه کاملاً دگرگون گشت. رژیم شاه که می‌فهمید موج بزرگی از انقلاب در حال شکل‌گیری و تولد است در ۲۶ اسفند [حوت] همان سال ۱۳ رزمندۀ سیاهکل را اعدام نمود تا چنین جلوه دهد که همه چیز پایان یافت اما در واقع با این اقدام خود در سطح جامعه اعلام نمود که نبرد مرگ و زندگی آغاز شده است. به دنبال این جنایت، رفقاء به اعدام انقلابی تیمسار فرسیوی جنایتکار یکی از مسؤولین اصلی این اقدام‌ها مبادرت نموده و به این ترتیب پاسخی دندان‌شکن به عربده‌کشی‌های شاه و ساواکش دادند.

در حمایت از جنبش نوینی که با سیاهکل اعلام موجودیت علنی نموده بود دانشگاه‌ها در اردیبهشت [ثور] سال ۵۰ به پا خاسته و دانشجویان انقلابی با فریاد "فرسیو مرگت مبارک" نشان دادند که در جنگی که شروع شده در کدام سو ایستاده‌اند. به دنبال این اعتراضات در دانشگاه علم و صنعت نارمک تظاهرات بزرگی شکل گرفت که به دنبال آن ساواک فعالان این تظاهرات را مورد پیگرد قرار داد و در نتیجه رفیق خشایار سنجرى دستگیر و رفقاء رضا یثربى و کیومرث سنجرى مخفی شدند. آنها خانه‌ای در نظام آباد تهران نزدیک میدان فوزیه کرایه کردند و زندگی مخفی خود را به این ترتیب آغاز نمودند.

در جریان ضربات دشمن به چریک‌های فدائی خلق در تابستان سال ۵۰ ارتباط رفقاء با سازمان قطع شد و پس از مدتی بی ارتباطی سرانجام بار دیگر ارتباط خود را با رفقای‌شان برقرار نمودند. با توجه به شرایط مخفی مبارزه در آن سال‌ها اطلاعات زیادی از فعالیت‌های آن زمان رفقاء در دست نیست اما می‌دانیم که پس از مدتی فعالیت در اصفهان کیومرث در مشهد و رضا در تهران توسط تشکیلات سازمان یافتند.

رفیق رضا به تدریج از مسؤولیت یک تیم به مسؤولیت یک دسته رسید و به عنوان مسؤول دسته در مرکزیت سازمان قرار گرفت. مسؤولیت بیشتر دانشجویان دانشگاه صنعتی بر عهده این دسته بود و رفیق در طول فعالیت‌هایش جدا از بمب‌گذاری در سفارت عمان در حمایت از جنبش آزادی‌بخش طفار و در اعتراض به لشکر کشی رژیم شاه به این منطقه مسؤولیت طرح اعدام انقلابی سروان یدالله نوروزی فرمانده منفورگارد دانشگاه صنعتی را نیز در ۱۲ اسفند [حوت] ۵۳ بر عهده داشت. همین دسته بود که در اواسط سال ۵۴ رفقائی را برای تشکیل پایگاهی به تبریز فرستاد که متأسفانه در ۶ بهمن [دلو] ۵۴ پایگاه آنها مورد یورش ساواک قرار گرفت و رفقاء همگی به شهادت رسیدند. همچنین درباره رفیق یثربی نوشته شده که در سال ۵۴ در جلسه‌های مشترکی که با سازمان مجاهدین مارکسیست شده برگزار شد رفیق یثربی نیز همراه با رفقاء بهروز ارمغانی و حمید اشرف شرکت داشت.

سرانجام در ۸ تیر [سرطان] سال ۵۵ در جریان یورش ساواک به پایگاه مهرآباد جنوبی رفیق رضا یثربی در جریان نبردی دلاورانه تا آخرین گلوله با مزدوران رژیم شاه جنگید و به شهادت رسید.

به این ترتیب یک بار دیگر در پایان زندگی پر بار مبارزاتی خود نشان داد که بر پیمانش با کارگران و ایمانش به آرمان‌های رهائی‌بخش آنها وفادار و پایدار می‌باشد. به این ترتیب با شهادت رفیق رضا یثربی طبقه کارگر ایران یکی از حامیان پیگیر خود و چریک‌های فدائی خلق یکی از رهبران خستگی‌ناپذیر خویش را از دست دادند.

یادش گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از: ماهنامه کارگری ارگان کارگری چریک‌های فدائی خلق ایران/شماره ۹۵ پانزدهم آذرماه [قوس] ۱۴۰۰